

Саҳиҳул Бухорийнинг мухтасари / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 260-ҳадис

260 - 6308 - وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَللَّهِ أَفْرَحُ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ رَجُلٍ تَزَلَّ مَنْزِلًا وَبِهِ مَهْلِكَةٌ، وَمَعَهُ رَاحِلَتُهُ، عَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشِرَابُهُ، فَوَضَعَ رَأْسَهُ، فَتَنَامَ [تَوْمَةً]، فَاسْتَيْقَظَ وَقَدْ ذَهَبَتْ رَاحِلَتُهُ، حَتَّى اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْحَرُّ وَالْعَطَشُ - أَوْ مَا شَاءَ اللَّهُ - .. قَالَ: أَرْجِعْ إِلَى مَكَانِي، فَارْجِعْ، فَتَنَامَ تَوْمَةً، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ؛ فَإِذَا رَاحِلَتُهُ عِنْدَهُ».

260- 6308. Яна шу кишидан ривоят қилинади:

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Аллоҳ бандасининг тавбасидан ҳалокатга учраши мумкин бўлган жойда тўхтаган, ёнида егулик-ичкилик юкланган улови бўлиб, бошини қўйиб, бирпас ухлаб, уйғонса, улови кетиб қолган, кейин иссиқ ва ташналиқдан [ёки Аллоҳ хоҳлаган нарсадан] қийналиб кетгач, «Жойимга қайтай-чи», деб қайтиб, бирпас ухлаб, сўнг бошини кўтарса, улови олдида турган кишидан ҳам кўпроқ хурсанд бўлади», дедилар.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVARIDLARI